

Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: S. Tizu
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, Gr. Dașchevici și L. Popova

Î N C H E I E R E

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avent”, cu privire la rezoluțiunea contractului de locațiune și încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016,

a c o n s t a t a t:

La 8 iunie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avent”, cu privire la rezoluțiunea contractului de locațiune și încasarea sumei.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 1 decembrie 2015, Societate cu Răspundere Limitată „Avent” și Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” au semnat contractul de locațiune nr. 12, iar conform pct. 1.1 al contractului nominalizat, Societatea cu Răspundere Limitată „Avent” s-a obligat să transmită în folosință temporară Societății cu Răspundere Limitată „Romser Tur”, spațiul nelocativ în scop de organizare a unui oficiu pentru activitate economică.

Conform pct. 2.3. și pct. 3.1. din contract, Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” cu bună-credință și-a exercitat obligațiile asumate, achitînd plata lunară și plata garanției, însă timp de 15 zile de la data semnării contractului pîrîtul a dat dovadă de un comportament neresios, necinstit și de rea-credință, ignorînd

prevederile pct. 1.2. și pct. 5.1. ale contractului, potrivit cărora transmiterea bunului închiriat urma să aibă loc în conformitate cu actul de primire-predare consemnat prin anexa nr. 2, parte integrantă a contractului.

Reclamantul a specificat că la toate solicitările de a întocmi și semna actul de primire-predare a bunului închiriat, de a transmite în posesie și folosință bunul, de a preda cheile pentru a avea acces la oficiu, reclamantul a primit răspuns negativ.

Considera Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” că timp de 15 zile, a fost ilegal lipsit de posibilitatea de a se folosi de bunul închiriat și de a activa, din care cauză a suferit pierderi materiale și morale. Din considerentele indicate, la 15 decembrie 2015 prin notificare, reclamantul a informat pîrîtul despre intenția de rezoluțiune a contractului, iar prin răspunsul din 18 decembrie 2015 pîrîtul i-a prezentat o informație pe care o consideră declarativă.

La 30 decembrie 2015 a înaintat pîrîtului o somație de plată în sumă de 440 euro, iar ca răspuns la somație pîrîtul repetat a făcut referință la faptul că reclamantul nu s-a prezentat pentru a primi bunul și pentru a semna actul de transmitere-primire.

A mai invocat reclamantul că s-a prezentat la sediul pîrîtului, însă ultimul la ora fixată nu a fost prezent. Tot prin răspunsul indicat, pîrîtul a impus executarea obligației prevăzută prin pct. 8.1. al contractului, înaintarea unui preaviz în scris cu 60 zile calendaristice înainte de data rezilierii. Cerința respectivă o consideră absolut neîntemeiată din motiv că pîrîtul timp de 15 zile nu și-a exercitat obligația de a transmite bunul ce constituia obiectul contractului de locațiune. Accesul în interiorul încăperii în permanență era limitat.

Consideră că și-a exercitat integral obligațiile, iar din motiv că timp de 15 zile bunul închiriat nu a fost pus la dispoziție, din partea pîrîtului a avut loc încălcarea esențială a condițiilor contractului de locațiune.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” declararea rezoluțiunii contractului de locațiune nr. 12 din 1 decembrie 2015, încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Avent” și Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur”, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Avent”, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Romser Tur” suma de 440 euro, inclusiv 220 euro achitată în avans pentru prestarea serviciilor și 220 euro plata de garanție, precum și încasarea taxei de stat achitate în sumă de 279,39 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 iulie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avent”, cu privire la rezoluțiunea contractului de locațiune și încasarea sumei, a fost respinsă ca fiind nefondată (f.d. 46, 51-53).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se nu încadrează parțial în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 8 august 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” a contestat-o cu apel, solicitînd, casarea hotărîrii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care pretențiile să fie admise.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2016 (f.d. 86, 87-92).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 29 august 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur”, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care pretențiile să fie admise.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 93), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 29 septembrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de a Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Romser Tur” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea